

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Застрахователно акционерно дружество "Алианц България" АД, представлявано заедно от всеки от двамата от Изпълнителните директори А Б А, П Д П, □ К, В В А и Е Н, срещу наказателно постановление № Р-10-36/13.02.2023г. на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което за нарушение на чл.290, ал.2, изр.2 КЗ на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв., на основание чл.83, чл.53 и чл.27 ЗАНН, чл.16, ал.1, т.19 ЗКФН вр. чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, предл.2 вр.ал.1, т.2 вр. §1, т.51 ДР КЗ и чл.648, ал.1 КЗ. Съгласно мотивите на обжалваното наказателно постановление санкцията била наложена по повод забавено произнасяне от застрахователното дружество-жалбоподател по жалба на „Петко Ангелов БГ“ ЕООД срещу отказ за изплащане на обезщетение по щета № 101021217000107.

Жалбоподателят оспорва наказателното постановление като твърди, че при издаването му били допуснати нарушения на процесуалния и материален закон – не били посочени достатъчно обсъждания по нарушението, констатациите в наказателното постановление не отговаряли на фактическите обстоятелства. Моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателно постановление № Р-10-36/13.02.2023г. на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор като неправилно и незаконосъобразно, алтернативно – да намали размера на имуществената санкция поради факта, че липсвала повторност на нарушението.

Жалбоподателят не се явява в съдебно заседание, депозира писмено становище, с което поддържа депозираната жалба. Твърди, че изпратеното на 17.06.2022г. искане от „Петко Ангелов БГ“ ЕООД не следвало да се приеме за жалба от потребител, но въпреки това застрахователното дружество изпратило писмен отговор до потребителя на застрахователни услуги в законоустановения срок – на 23.06.2022г. Прави възражение за наличието на „маловажен случай“ по смисъла на л.28 ЗАНН.

Въззиваемият Комисията за финансов надзор се явява в съдебно заседание, поддържа обжалваното наказателно постановление и моли съда да остави въззивната жалба без уважение. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение в случай на претендиране на такова и в случай, че същото надвишава размера, посочен в Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатското възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът приема за установено:

По допустимостта на жалбата:

Наказателно постановление № Р-10-36/13.02.2023г. на заместник-председателя на КФН е връчено на жалбоподателя на 21.02.2023г., видно от известие за доставяне. Жалбата срещу наказателното постановление е

депозирана в Комисията за финансов надзор на 07.03.2023г. - в законния срок от връчването му, поради което е допустима и следва да бъде разгледана.

По фактическата обстановка

По повод постъпила жалба Вх.№ 91-02-914/24.10.2022г. в КФН на „Петко Ангелов БГ” ЕООД срещу ЗАД ”Алианц България” АД била извършена проверка във връзка със забавено произнасяне от застрахователното дружество по жалба на „Петко Ангелов БГ” ЕООД от 17.06.2022г. срещу отказ за изплащане на обезщетение по щета № 101021217000107 – с писмо Изх.№ 2-101-4101-4357/09.06.2022г. ЗАД ”Алианц България” АД отказал да изплати застрахователно обезщетение на своя клиент за извършена кражба на електроуред от товарен автомобил. В законния едномесечен срок от датата на депозираната жалба – но не по-късно от 18.07.2022г. - „Петко Ангелов БГ” ЕООД не получил отговор от застрахователното дружество. На 29.07.2022г. застрахователят се произнесъл по жалбата срещу отказа за изплащане на застрахователно обезщетение като потвърдил становището си за отказ.

Констатирайки извършено нарушение по чл.290, ал.2, изр.2 КЗ, свидетелят В Р Ш – главен експерт в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“ при КФН, съставил акт за установяване на административно нарушение № Р-06-478 /16.12.2022г., като субсумирал нарушението под разпоредбата на чл.290, ал.2, изр.2 КЗ. Административният орган посочил в съответствие с материалния закон и датата на извършеното нарушение – 19.06.2022г.

Жалбоподателят се възползвал от правото по чл.44, ал.1 ЗАНН и депозирал в законния срок възражение срещу констатациите по АУАН. Административнонаказващият орган счел възражението за неоснователно и въз основа на АУАН издал наказателно постановление № Р-10-36 /13.02.2023г., с което за нарушение на чл.290, ал.2, изр.2 КЗ наложил на ЗАД ”Алианц България” АД имуществена санкция в размер на 2 000 лв., на основание чл.83, чл.53 и чл.27 ЗАНН, чл.16, ал.1, т.19 ЗКФН вр. чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, предл.2 вр.ал.1, т.2 вр. §1, т.51 ДР КЗ и чл.648, ал.1 КЗ.

Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-478 /16.12.2022г. съдържа реквизитите по чл.42 ЗАНН. Издаден е от длъжностно лице, овластено със съответните правомощия, съгласно чл.647, ал.1 КЗ въз основа на Заповед № 3-353/09.12.2022г. на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, в срока по чл.34, ал.1 ЗАНН и е предявен на нарушителя. Наказателно постановление № Р-10-36/13.02.2023г. на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор е издадено в законния срок по чл.34, ал.3 ЗАНН, от компетентен орган, съгласно чл.647, ал.2 КЗ. При издаването на АУАН и НП не са нарушени изискванията на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, които гарантират както правото на защита на нарушителя, така и съдебния контрол за законосъобразност. Поради тези причини съдът приема,

че при издаване на наказателно постановление № Р-10-36/13.02.2023г. от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор не са извършени процесуални нарушения.

По отношение на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление съдът намира:

Съгласно разпоредбата на чл.290, ал.2, изр.2 КЗ, застрахователят, съответно застрахователният брокер, е длъжен да регистрира, разгледа и отговори на жалбата в едномесечен срок от датата на постъпването ѝ.

Видно от доказателствата по административнонаказателната преписка „Петко Ангелов БГ” ЕООД е изпратил на 17.06.2022г., на електронната поща на дружеството - застраховател, жалба, с която обжалвал отказа на застрахователя да изплати обезщетение по повод настъпило застрахователно събитие, по което била образувана щета № 101021217000107.

Застрахователното дружество-жалбоподател е идентифицирало и въвело в регистрите си постъпилата жалба на дата 17.06.2022г. С оглед разпоредбата на чл.290, ал.2, изр.2 КЗ, по която е ангажирана административна отговорност от застрахователното дружество, крайната дата за произнасяне от застрахователя по жалбата е 18.06.2022г.

В случая ЗАД ”Алианц България” АД не е отговорило в законния срок на жалбата срещу отказа за изплащане на застрахователно обезщетение, с което несъмнено е реализирало административно нарушение на чл.290, ал.2, изр.2 КЗ.

В случая не е налице институтът на „маловажния случай“, съгласно разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

Разпоредбата на чл.28 ЗАНН урежда хипотезата на освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи, предоставяйки на наказващия орган възможността да не наложи наказание /по арг. на чл.83, ал.2 ЗАНН/, като предупреди нарушителя, че при повторно нарушение наказанието ще бъде наложено. Преценката на административния орган, обаче, не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност.

Съдът намира, че с оглед бездействието на застрахователя, свързано с интересите на пострадалото лице, не би могло случаят да се окачестви като маловажен случай. По този начин и деянията, обект на административната санкция, не могат да бъдат окачествявани като маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН. Поради тази причина в случая е недопустимо позоваване на института на маловажен случай и неговото прилагане.

С оглед констатираното нарушение, което от обективна страна е строго формално, за административния орган е следвало корелативното задължение за налагане на административно наказание „имуществена санкция”.

По отношение на размера на наказанието, определен от административнонаказващия орган, съдът намира:

Санкционната разпоредба на чл.644, ал.1 КЗ предвижда налагане на административно наказание „имуществена санкция“ на виновните юридически лица в интервала от 1 000 лв. до 20 000 лв. Съгласно ал.2 на чл.644 КЗ при повторно нарушение имуществената санкция за юридическите лица е в размер от 2 000 лв. до 40 000 лв.

Видно от доказателствата по административната преписка, нарушението е извършено в едногодишния срок от влизане в сила на наказателно постановление № Р-10-920/15.12.2021г. /влязло в сила на 05.01.2022г./.

Съдът намира, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона като е наложил минималния размер на предвиденото административно наказание – в размер на 2 000 лв.

Поради тези причини съдът намира, че следва да остави в сила обжалваното наказателно постановление № Р-10-36/13.02.2023г. на заместник-председателя на КФН като правилно и законосъобразно, и да остави без уважение въззивната жалба като неоснователна.

С оглед изхода на спора и претенцията на Комисията за финансов надзор за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото се дължи - жалбоподателят следва да заплати разноски по делото в размер на 100 лв., на основание чл.63, ал.3 ЗАНН вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл.24 от Наредбата за правна помощ.